

LECTORI

EPISTOLIVM.

Damnabis, Lector, quod frustra Anagrammata fundam;
Consilium taxans, vt leue, fortè meum.
lungere disiunctas literas, disiungere iunctas,
Est durus, lassans, & sine laude labor.
Grammata confundo, refeco, ligo, sepe lituro;
De confuso aliud nomine nomen habens;
Bis puer, in senium vergens, puerilia ludo:
Primaque adhuc, canus, lallo elementa Puer;
Iam capularis ego; vix non silicernia quæro;
Et sine luce videns, & sine dente molens;
Iam mea diruitur valido CASA temporis ictu;
Canescitque genis sparsa senecta meis.
Nugiloquus meritò, abecedarius ipse vocabor:
Dicibula hæc, fateor, ludicra, vana, pilus;
Eueniunt hæc fortunà, casuque magistro.
Ingenij non est hocce, nec Artis opus.
Sæpe vt Piscator, noctuque, diuque laborans;
Vasto pisciculum non nisi rete trahit:
Sic ego dum literis impallens, alquephabero,
Maceror, est fructus vocula nuda meus.
Otiabundus, iners, vt Domitianus habebor;
Reculam ego, is muscam quærit; vterque nihil.
Sunt nihil: ast aliquid, Lector, facis, ista legendo.
Sic ipsum ergo nihil tu facis esse aliquid.
Quidquid habent, ex te est: pereunt, Lectore remoto.
Sunt, tibi lecta, aliquid: sunt, mihi scripta, nihil.
Sunt aliquid, solo non illaudata labore:
Sunt nihil: ingenij hinc nulla fauilla micat.
Sunt nihil, atque aliquid: quidquid sint, proijce, si vis.
Ira hinc nulla mihi: nausea nulla tibi.
In me, quod culpet, tua nil censura requirat;
Nil feci: punit nec Deus ipse nihil.
De me conquereris frustra: violentia nulla est.
Non scribo hæc tibi: cur non tibi scripta legis?
Quis sim, ne quæras: quis sis, nec & ipse requiro.
Sicut me nescis, sic ego nescio te.

Labuntur calamo blaterata vocabula nostro :
Hæc præter, mihi inest nil, nisi pauperies .
Si potes maiora , alibi maiora require .
Parua nimis gustum lædet opella tuum .
Depluit hæc calamo guttata Poesis auaro .
Non explet magnam riuulus iste sitim .
Pactolus, Gangesq; tibi fluat vberè vena :
Det tibi gemmatas Hermus, & Indus aquas .
Me mea pauperies tibi non finit esse legendum .
Auerte hinc oculos ad meliora tuos .
Me tenuem frustra ingenio esuriente reuoluis :
Nobiliorq; fami conuenit esca tuæ .
Syllabicus labor est : sed quid , nisi syllaba , mors est ?
Doctrinam hæc omnem syllaba sola docet .
Vt decet ætatem mors sic meditata senilem ,
Syllabicum studium sic decet esse meum .
Mors meditata tamen (criticus mihi zoilus inquis)
Pierijs inter non finit esse choris .
Falleris : immò finit MORS : huic caput eripe, ROS est .
Hic Aganippeas ROS mihi supplet aquas .
Syllaba ROS est : illi si caput eripis, OS est .
RORE ergo Aonio proluor , ORE loquor .
Ipsa alios mutos, me mors facit esse canorum :
Aonioq; senem cogit inire modos .
Gratito fortasse Anser gingrilis inter Olores .
Ipsa sed in bellis & tuba rauca strepit .
Offendes dura, atque aures torquentia dicta ;
Sparsaq; carminibus barbara verba meis .
At mea Barbaricas dum Musa perambulat oras ,
Quid, nisi duritiem, barbaricmq; fonet ?
Nil, versu quod ago, nisi, vi, ac heu pueraescens .
Sed retice, donec Musa canas alia .

Dant postrema meum tibi, Lector, carmina nomen,
Dummodo id incipiat, qui terminat omnia ,

FINIS. LEO-

Gratito